

Українця серце — як сталь,
Вражає світ, відчуваєш: сильний!

Леонід Блишун

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 97-98 (14406-14407), 5 ГРУДНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Тенісу в Білій Церкві бути!

ВЖЕ БАГАТО РОКІВ У ТЕПЛІ ДНІ ЗБИРАЮТЬСЯ ЛЮБИТЕЛІ ВЕЛИКОГО ТЕНІСУ НА КОРТІ, ЩО НА МАСИВІ ЛЕВАНЕВСЬКОГО. ЦЕЙ ІГРОВИЙ МАЙДАНЧИК БУВ ПОБУДОВАНИЙ У 1982-МУ. СКІЛЬКИ ЦІКАВОГО БАЧИВ ЦЕЙ КОРТ ЗА 43 РОКИ! НА ТУРНІРИ ПРИЇЗДЖАЛИ З ДЕКІЛЬКОХ МІСТ ОБЛАСТІ. БІЛОЦЕРКІВСЬКІ СПОРТСМЕНИ ЇЗДИЛИ НА ЗМАГАННЯ ДО КИЄВА ТА ІНШИХ МІСТ. СПОЧАТКУ ЗА КОРТОМ ДОГЛЯДАЛИ ОРГАНІЗОВАНО, АЛЕ ОСТАННІМИ РОКАМИ ЦЕ РОБИТЬСЯ СИЛАМИ ТИХ, ХТО ПРИХОДИТЬ НА ТРЕНУВАННЯ. ВЕСНОЮ ГОТУЮТЬ ІГРОВІ ПОЛЯ (ІХ ТУТ ДВА), ПЕРЕКОПУЮТЬ, УТРАМБОВУЮТЬ ВАЖКИМ РУЧНИМ КАТКОМ, НАНОСЯТЬ НОВІ ЛІНІЇ, ПРИБИРАЮТЬ ТЕРИТОРІЮ.

Влітку робота кипіла з новою силою. Додався ще один ентузіаст, любитель гри у теніс Сергій Дрозд. Це додало сил тим, хто приводив kort у порядок в попередні роки. За ініціативою Сергія на одному з двох полів було зроблене покриття з використанням нових технологій. Своїми силами та засобами найактивніші любители цієї гри дробили цеглу вручну та дробаркою, розсипали, вирівнювали, трамбували... Приклали чимало зусиль!

Особливо радіє новому полю Віктор Федорович Никоненко. Він був одним із тих, хто 43 роки тому будував kort. Він досі грає в теніс та займається організацією роботи майданчика, хоча йому вже за 76 років. «Я повністюкладаю свої сили у роботу kortу, — розповідає Віктор Федорович. — Кошу траву по зовнішньому периметру, озеленюю прилеглу територію. Але сили вже не ті. Ми дуже раді, що з'явився Сергій. Він не боїться роботи, креативний, хороший організатор. Його фізичний вклад дозволить нам декілька років з меншими затратами сил приводити kort у порядок. Ми робимо все, щоб не погас тенісний вогник. Хочемо, щоб kort існував ще довго для наших дітей і внуків. Дуже хочемо, щоб на нас звернула увагу влада і знайшлися спонсори».

В'ячеславу Іщенко 79 років. «Я закоханий у теніс, — каже він. — Раніше на цьому kortі грали двоє моїх онуків, але зараз вони у війську. Я граю тут з 1987 року. Багато разів ми з Віктором Федоровичем їздили на змагання, грали у своїх вікових категоріях. Декілька разів я займав перше місце. Коли закінчиться війна, не маю сумніву, що в категорії 80+ я одержу перемогу».

Для підтримки запалу ентузіастів у жовтні на оновленій половині kortу вперше за останні роки за ініціативою Сергія й підтримки відділу молоді та спорту Білоцерківської міської ради провели Відкритий чемпіонат Білоцерківської міської громади з тенісу, де змогли позмагатися всі бажаючі. Свій вклад в організацію турніру внесли спонсори: приватна броварня «Джокер Бревьюс» (с. Трушки), компанія «Борисфен» та фірма «Babolat». На турнірі знайомлюся з Костянтином Миколайовичем Маврищевим, який вболіває за розвиток безкоштовного тенісу в місті. Він ділиться своєю мрією: «Офіційна тенісна секція в місті відсутня. Бажано було би її мати. Є велика кількість дорослих бажаючих, і можна було б залучати більше дітей. Ми сподіваємося, що це колись буде вирішено. Хочемо, щоб теніс виріс у місті, набув офіційного статусу. Щоб приходили ті, хто не може собі дозволити відвідувати платні kortи. Саме цей kort відновлюється з такою метою».

Серед чоловіків з'являється жінка. Знайомлюся. Наталія займається тенісом разом зі своєю донькою-підлітком. Вона радіє: «Молодці, що організували турнір. Це вперше за час, коли я почала тут грати».

Друге місце на турнірі займає Владислав Максимчук. У теніс він грає з 1998 року. Тоді йому було лише 10. Владислав багато разів брав участь у дитячій лізі. Декілька разів грав з Олександром Долгополовим, який з часом став дуже відомим, 2010 року потрапив до збірної України. У Максимчука ж через брак коштів у батьків на тренерів так, на жаль, не сталося.

На зиму kort закривають. Він чекатиме весни, щоб ожити на 44 рік від свого заснування. Чекатиме спонсорів, які допоможуть продовжити облаштування kortу і прилеглої території. Чекатиме, що влада міста допоможе створити на базі kortу офіційну тенісну секцію. Чекатиме, бо дуже хочеться любителям великого тенісу, щоб тенісистів Білої Церкви знову знала вся Україна!

Віра ДРОЗД

Ворожа атака на Білу Церкву

**ЩОБ НІХТО НЕ ОПИНИВСЯ
САМ НА САМ ІЗ ЛИХОМ**

Проклятий москоський упир ніяк не вгамониться... В ніч на 25 листопада наше місто зазнало чергового обстрілу, через який постраждали люди, а також відбулося руйнування та пошкодження майна.

Відповідно до останньої інформації, наданої секретарем Білоцерківської міської ради Володимиром Вовкотрубом наприкінці минулого тижня, ліквідація наслідків надзвичайної ситуації воєнного характеру місцевого рівня (такою офіційно визнана біда, до якої призвела атака Білої Церкви 25 листопада) триває. Він повідомив:

— Проведено обстеження дахів постраждалих житлових будинків, закриваються пошкоджені вікна, розбираються завали, відновлено роботу пошкодженої котельні. Для фіксації пошкоджень нерухомого майна вже звернулись 89 заявників, серед них — 2 навчальні заклади, 3 приватних підприємства та мешканці житлових будинків.

На жаль, є постраждалі. Зокрема пошкодження отримала дитина 2011 року народження. З уламковим пораненням поперекового відділу хребта, порізами тіла та множинними саднами вона була госпіталізована до лікарні міста.

Протягом дня проведені позачергові засідання ТЕБ і НС та виконавчого комітету. Ухвалені рішення, необхідні для подальшої ліквідації наслідків надзвичайної ситуації. Зокрема для цього з резервного фонду громади було виділено кошти в сумі 7 мільйонів гривень: на те, щоб ліквідувати наслідки збройної агресії в житловому фонді та виконати демонтаж і розбір завалів, інші заходи з благоустрою — 6 700 000 грн; на забезпечення харчування та проживання евакуйованих мешканців постраждалих будинків — 300 000 грн. Визначено надавачів цих послуг. Відомо, що потребували забезпечення тимчасовим житлом та харчуванням 5 осіб.

Під час сесії, яка визначила заходи з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, Володимир Вовкотруб зазначив:

«На превеликий жаль, ворог продовжує цинічно обстрілювати мирне населення, і вчора по нашій громаді прилетіло дві ракети, постраждали люди, їхнє майно. Це багатоквартирні та приватні будинки. Заміни потребують 4 дахи, які повністю знищені. Також були вибиті всі вікна в 4-поверховому будинку, постраждали від вибухової хвилі сусідні будинки». Володимир Вовкотруб наголосив, що з виконанням робіт є певні труднощі, обумовлені кінцем бюджетного року, зокрема стосовно використання коштів, пошуку підрядників...

Він подякував усім, хто був задіяний у ліквідації наслідків цієї надзвичайної ситуації: працівникам департаменту ДЖКГ, комунальних підприємств, ЖЕКів. А також психологам, представникам Товариства Червоного Хреста України, ДСНС, поліції, волонтерам.

Нагадуємо, що громадяни, які постраждали внаслідок збройної агресії РФ, можуть отримати одноразову грошову допомогу від муніципалітету. Для цього потрібно звернутися на лінію 102 та в ЦОР за номерами: **067-310-77-55, 099-310-77-55, 063-310-77-55**. Надалі — діяти відповідно до порядку, розміщеного за посиланням на сайті міської ради: <https://bc-rada.gov.ua/node/16598>.

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

ТРИВАЄ

**ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ
„ГРОМАДСЬКА ДУМКА”
НА 1 ПІВРІЧЧЯ 2026 РОКУ
ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:
62,00 грн — індекс 35027
— НА 3 МІСЯЦІ:
186,00 грн — індекс 35027
— НА 6 МІСЯЦІВ:
372,00 грн — індекс 35027**

Вартість приймання передплати за 1 абонемент — 20 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

Подвиг сильніший за смерть

Крім того, що ворог прагне знищити Україну, він хоче, аби героїзм наших людей був знецінений і безславно забутий. Але терористи й загарбники не володіють такою силою, що змусила б нас відкинути в забуття смерті тисяч українців, які поставили на захист рідної землі свої великі серця. Пам'яттю нашою і вдячністю нашою подвиг воїнів стане стократ сильнішим за саму смерть. Тож пам'ятаймо, земляки, своїх героїв.

Сумна звістка сколихнула Білоцерківську громаду. Внаслідок нічного ракетного ворожого обстрілу загинув солдат **Олег Анатолійович ОЛЕКСІЄНКО** 1971 року народження. Він був водієм-механіком зенітної самохідної установки, зенітно-артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади НГУ.

Старший солдат **Олександр Олександрович ЖУРАВКІН** (1993 року народження), оператор відділення радіоелектронної боротьби механізованого батальйону однієї з військових частин, загинув 16 червня в районі Оріхово-Василівки Бахмутського району Донецької області.

На російсько-українській війні поліг білоцерківець, тридцятивосьмирічний солдат **Павло Федорович РЕЗНИК**, який воював на посаді навідника десантно-штурмового батальйону військової частини А 7788. Трагедія сталася ще 26 лютого в районі Нікольського Курської області.

Старший лейтенант **Руслан Олегович ІВАНЧУК**, 16.02.1980 р. н., командир стрілецького взводу стрілецького батальйону військової частини А 2167, загинув 14 травня під час виконання бойового завдання в районі Троїцького Покровського району. Воїн навіки залишився 45-річним.

Наш земляк, солдат **Артем Сергійович ПЕТРЕНКО**, 28-річний оператор взводу безпілотних авіаційних комплексів штурмового батальйону військової частини А 4010, поліг під час виконання бойового завдання 15 жовтня в районі Олексіївки на Дніпропетровщині.

На російсько-українській війні загинув старший сержант **Олександр Іванович ВАЛОВИЙ**, 47-річний командир відділення снайперів роти вогневої підтримки 2 батальйону військової частини А 7042.

Трагедія сталася 13 листопада, коли захисник виконував бойове завдання в районі Кутківки Куп'янського району Харківської області.

**ДОЗЕМНИЙ УКЛІН ВОЇНАМ-БІЛОЦЕРКІВЦЯМ
ЗА ЇХНЮ САМОПОЖЕРТВУ
В ІМ'Я САМОСТІЙНОЇ, ВІЛЬНОЇ, ЩАСЛИВОЇ УКРАЇНИ.**

В'ячеслав Усков: «Я прожив дійсно цікаве, корисне, щасливе життя»

В листопаді цього року Київський обласний музично-драматичний театр ім. П.К. Саксаганського відзначив річницю присвоєння йому звання академічного. Велика заслуга в цьому належить заслуженому діячеві мистецтв України, лауреатові премій Національної спілки театральних діячів України ім. П. Саксаганського та І. Котляревського, члену Золотого фонду Білої Церкви В'ячеславу Валентиновичу УСКОВУ.

Про В'ячеслава Ускова можна говорити як про театралу від народження. Бог йому написав сценарій життя не дуже легкого, але насиченого й надзвичайно цікавого, а вже режисером його є він сам. Він виріс у театрі. Ще 4-класником грав роль Івасика-Телесика. Згодом ходив у театр, який тоді був розташований на площі Леніна, де тепер Бюро технічної інвентаризації, майже на всі спектаклі. А на ті, що йому подобалися (за участю Нонни Копержинської, Миколи Крсека, Григорія Кутурги), – по кілька разів. Особливо полюбляв П. Скибу в його комедійних ролях.

Після школи відслужив три роки в армії, де залюбки брав участь у самодіяльності. Як натура театральна, після демобілізації вступив до Київського інституту культури ім. О. Корнійчука на режисерський факультет.

Під час канікул підробляв у театрі в масовках і навіть у кількох спектаклях виконував головні ролі. Тут же набиралася досвіду в авторитетних акторів, які з повагою ставилися до юнака, що так палко захоплювався їхньою грою, намагався увійти в акторську сім'ю. Писав сценарії для агітбригад, які того часу користувались популярністю. З великою відповідальністю організовував та проводив міські святкові заходи.

Закохався майбутній режисер і одружився ще на другому курсі інституту. Це була найкрасивіша дівчина на всю округу, так вважав В'ячеслав. І дійсно, Наталя була романтична особа, яка також любила театр і підтримувала свого обранця все життя. Брала участь у заходах, які організовував її чоловік. Багато років грала роль Снігурочки на міських новорічних святах.

Отримавши вільний диплом після закінчення інституту, Усков розпочав свою діяльність в Палаці культури «Сільмаш». Брав участь у будівництві Палацу культури «Росава» й залишився там працювати заступником директора. Згодом перейшов знову на попереднє місце. Взагалі, де б не працював, він завжди повністю віддавався роботі, вдосконалював свій професійний рівень. Цікавився новинами культурного життя не тільки в Україні, а й зарубіжних театрів, черпав їхній досвід. «Я вважаю, що прожив дійсно цікаве, корисне, щасливе життя», – сказав В'ячеслав Усков під час нашої розмови.

У 2006 році доля привела його в Білоцерківський музично-драматичний театр ім. П. Саксаганського на посаду директора й художнього керівника. В той час театр потерпав: без копійки на рахунок і з рештками трупи, яка дивом збереглася. Усков, сповнений ентузіазму й бажання працювати на результат, почав з приведення в порядок приміщення театру. Спочатку колектив сприйняв його появу насторожено, а потім всі включилися в роботу разом з новим керівником. Результат не примусив себе чекати. Вже 2007 року театр перейшов у підпорядкування області. Таку мету перед собою поставив В'ячеслав Валентинович, щоб отримати відповідне фінансування для підтримки театру. В житті колективу розпочалися значні позитивні перетворення та стрімкий підйом.

Завдяки злагоженій праці, прагненню розвиватися й мудрій політиці керівництва театр виходить на новий щабель, і вже в листопаді 2009 року сталася визначна подія – йому надано статус академічного.

В. Усков налагоджує міжнародні зв'язки, бере участь у програмі стратегічної співпраці Міжнародного університету «Всесвітній театральний досвід» в Лондоні з театрами України. Стає учасником конференції театралів у Словенії. В 2010 році театр підписує Угоду про співпрацю з Тарновським театром ім. Л. Сольського (Польща). У 2014 році представляє Україну на Міжнародній конференції «Мистецтво керування театром» у Будапешті з доповіддю «Український театр як носій гуманістичної стратегії України»...

Протягом всього періоду керування театром В.В. Усков докладав максимум зусиль, щоб залучати молодь з усіх мистецьких вишів України. І йому це вдається. Він уміє знайти ключ до кожного члена колективу, й не тільки акторів, а й усіх працівників цехів, необхідних у житті театру.

НАПРИКІНЦІ ЛИСТОПАДА ВЗДОВЖ АЛЕЇ ГЕРОЇВ, ЩО В ПАРКУ СЛАВИ, З'ЯВИЛИСЯ МАЙЖЕ 150 ТРОЯНД У ПАМ'ЯТЬ ПРО НАШИХ ЗАГИБЛИХ ГЕРОЇВ.

Троянди із Трояндового – світлий сум, і вічна пам'ять...

Як розповіла у своєму фейсбуці Альона Колотницька, ці квіти передала нашій громаді, аби таким величчям і зворушливим символічним чином вшанувати полеглих захисників і захисниць, Ольга Чеботарьова із села Трояндове на Одещині.

Квіти біля портретів наших загиблих земляків висадили рідні воїнів. Щиро дякуємо всім причетним за такий безумовний сердечний вияв поваги й пам'яті!

У 2016 році шоу-програму, присвячену відкриттю 83 театрального сезону, та драматичні вистави відвідали гості з Фінляндії. Вони були вражені високою професійністю й безмежним талантом акторів театру та європейським рівнем постановок. І це вилилося в налагодження співпраці між театром ім. П. Саксаганського та творчими колективами країн Скандинавії. Зразу було підписано угоду про гастролі саксаганців з шоу-програмою.

...З часом трупа поповнюється молодими акторами й режисерами, які органічно влилися в колектив досвідчених саксаганців, яких представляли Л. Дяченко, І. Калініченко, Л. Мерва, В. Репін, А. Бевз, О. Кралева та інші. Театр повністю відповідає своєму статусу музично-драматичного. Жива музика, молодий оркестр працює в різних жанрах; професійний балет є справжньою окрасою театру; тут лунають неповторні голоси артистів-вокалістів. Були впроваджені так звані соціальні вистави для найменш забезпечених верств населення. Театр декларує і демонструє повноцінність навіть не столічного взірця, а європейського. Відомий режисер Ігор Афанасьєв тоді сказав: «До цього я бачив театр 30 років тому, і те, що я бачу зараз, є для мене неймовірним відкриттям. Я знімаю капелюха перед людиною, яка здійснила нереальне, – директором театру В'ячеславом Усковим».

Він інтелігентний і простий у спілкуванні, завжди з відкритою душею, прекрасний сім'янин, надзвичайно люблячий батько та дідусь (має двох доньок-перлинок і внучку-діамант). Він дуже талановита людина. І доказом того служать результати його роботи, всього його життя. Як актора, режисера, художнього керівника, модельєра, дизайнера, дипломата... Зрештою, він ще й прекрасний кулінар. Хто куштував його голубці, підтвердить, що це неймовірна смакота!

І нині В'ячеслав Валентинович живе з думкою про розвиток культури в Білоцерківській ОТГ. Але, на превеликий жаль, він працює в інших містах України, куди його запрошують для постановки спектаклів як досвідченого режисера. Він мріє ще попрацювати для жителів рідного міста. В розмові з ним відчувається сум і занепокоєння долею театру. Тим, що навіть маленькі міста мають свої Палади культури, а в нашому, найбільшому в Київській області, жодного такого власного осередку культури. То обласні, то приватні, то відомчі...

Дуже хочеться, щоб мрії справжнього патріота Білої Церкви збулися. Щоб ми могли побачити ще не один спектакль у постановці заслуженого діяча мистецтв України В'ячеслава Валентиновича Ускова.

Антоніна МАР'ЯНСЬКА

Щиросердний віночок вітань і найкращих побажань шлемо
з нагоди 75-річного ювілею чарівній жінці, берегині сімейного затишку,
коханій дружині, милій і лагідній матусі, турботливій бабусі
НАДІЇ ПЕТРІВНІ КОРОБЧЕНКО!

У цей чудовий день з любов'ю вітаємо людину із золотим, щедрим серцем і працю-
вими руками – за фахом економіст, Надія Петрівна після навчання
працювала на заводі гумотехнічних виробів до виходу на заслужений
відпочинок.

Життя хай квітне, мов вишневий сад,
І кожен день усміхнено радіє,
А доля посилає зорепад
Здоров'я, віри, злагоди й надії!

З повагою – рідні та друзі

10 грудня

У майстерні письменника

Хто з нас не задумувався над тим, як обличчя у добра та його антипода – зла? Майже завжди спрацьовує стереотип: добре – значить гарне, а зло потворне. Та як же ми помиляємося...

1959 рік. Ми, діти на Заріччі, звикли бачити на вулицях нужденних людей, які просили милостиню. Виносили їм з дозволу матерів хліб і щось до нього, хоча і в нас життя було нелегке.

Особливо хотіли допомогти бабусі в поношеній одежині з кошиком із рогами в руках. Вона нас розхвалювала, гомоніла, іноді на лавочці розповідала про свої злидні.

вороже, вперше гідка зневіра заповзла в душу. Пізніше будуть інші розчарування, які краятимуть моє серце, але я стану дорослішою, моя віра в людей трохи ослабиться, адже з часом все тьмяніє.

Не пам'ятаю, чим мама лікувала мене, бо я її добряче налякала. Цей стан пройшов, але ота насмішка назавжди запам'яталася.

Вдруге пролунало передбачення – залишитися в старості одній – від хлопця, з яким відмовилася зустрітися. Дивився зверхньо, не розуміючи, як це йому відмовили.

Їхні передбачення не збулися. Минув

Передбачення

Нам боліло серце за неї, й не один раз просили взяти стареньку додому, на що батьки тільки здивовано переглядалися й мовчали.

Літнього дня я майже проґавила появу старої жінки, яка була вже в кінці нашої вулиці. Похапцем відрізала великий шматок хліба, взяла неповний слоїк смальцю (мама десь вийшла) і побігла наздоганяти жебрачку:

– Зачекайте мене!

Вона озирнулася, побачивши мене, зупинилася. Я з усмішкою, з радістю, що побачила її, передала харчі. Подивилася на бабу й закам'яніла: біля мене стояла ехидна фурия з вовчим оскалом, яка стишено промовила:

– Чого зубоскалиш? Доживеш до старості, будеш самотня, от і насмієшся на всі кутні.

І пішла, не оглядаючись.

Я нічого не розуміла: руки тремтіли, у вухах зашуміло, а перед очима все попливло.

За мої неповні десять років ніхто ніколи так мене не ображав, не дивився

час, ось уже й моя доріжка добігає кінця, але, як казав молодий хлопець:

– Дожити до старості – це виграти джекпот.

І я його виграла. Залишилися з сином, родичами й друзями, які не зрадять. Спогади про покійного чоловіка зігрівають у найтяжчі хвилини: ось він дарує квіти, куплені на останні гроші, й невідомо як прожити до зарплати; відчуття щастя, коли ти знаходиш несподівані подарунки й різні записочки під подушкою, на кухні, а то й у взутті.

Здавалося б, через призму років я повинна розгледіти істину, але й донині часто помиляюся, хто одягає маску доброти на себе, де оригінал, а де копія. Але, дякуючи Богові, все більше люблю людей і цей незбагненний світ.

Тетяна НІКОНЕНКО

ОВЕН. Тиждень почнеться з оновлення. Відчуєте зрілість у стосунках і будете схильні діяти з більшою мудрістю та співчуттям. З'являться несподівані ідеї.

ТЕЛЕЦЬ. Настав час зосередитися на собі. Уникайте зайвої драми та не беріть на себе чужих проблем. Наприкінці тижня слідкуйте за словами — імпульсивність може створити конфлікти.

БЛИЗНЮКИ. Оцініте підтримку близьких людей і відчуєте вдячність. Чудовий період, щоб присвятити час мистецтву, музиці чи книгам.

РАК. Слушний час, аби визначити цілі й рухатися вперед як лідер. Можливі малі пригоди з друзями, а вихідні принесуть затишок удома та спокійний відпочинок.

ЛЕВ. Цей тиждень відкриває перед вами нові горизонти. Вихідні обіцяють активне соціальне життя та нові знайомства.

ДІВА. Час самореалізації та виходу на новий рівень. Відчуєте бажання вдосконалювати майстерність та працювати над собою.

ТЕРЕЗИ. Цього тижня ваш фокус — стосунки. Навчіться будувати гармонійні взаємини без надмірної залежності. Крім того, з'являться нові можливості для зростання в парі.

СКОРПІОН. Цей період сприятиме планам і новим ідеям. Вихідні допоможуть краще спланувати фінанси та майбутні витрати.

СТРІЛЕЦЬ. Відчуєте оптимізм і віру в майбутнє. Вдасться злагоджено працювати з колегами й уникати конфліктів. Вихідні принесуть нові знайомства й романтику.

КОЗЕРІГ. Зосередьте увагу на родині. Середина тижня сприятиме романтиці та примиренню у стосунках. А вихідні — чудовий час завершити незакінчені справи.

ВОДОЛІЙ. Замисліться над тим, як ви взаємодієте з людьми на роботі, про цінність родини. У вихідні станьте більш щирими і вільно діліться почуттями з близькими.

РИБИ. Час діяти рішуче й довіритися собі. Зірки допоможуть скласти план на майбутнє. У вихідні робота в команді дозволить упоратися з домашніми справами та отримати задоволення від результатів.

Гороскоп
8 – 14
грудня

Архієпископ Мир Лікійських Миколай

6 грудня

Миколай Чудотворець користується особливою любов'ю нашого народу. Церква прославляє Миколая Чудотворця як мудрого правителя, швидкого помічника всім, хто опинився в біді та скорботах.

Миколай народився у грецькому місті Патара в провінції Лікія (Мала Азія, сучасна Туреччина). Батьки його були з благородного роду і дуже заможними, що не заважало їм бути благочестивими християнами.

Змалку Миколай був дуже релігійним. Дядько його, єпископ Патарський, радіючи духовним успіхам племінника, поставив його в читці, а потім звів у сан священника, зробивши своїм помічником.

По смерті батьків йому залишилися великий спадок, який він роздав нужденним. Творячи милостиню, завжди намагався зробити це таємно.

Його дядько, вирушаючи до святих місць в Єрусалим, доручив Миколаю управління своєю єпархією. Після повернення дядька святий виклопотав благословення на подорож у Святий Землю. По дорозі він передбачив бурю, що загрожувала кораблю, і силою своєї молитви утихомирив її.

Діставшись до Єрусалима, Миколай обійшов святині, пов'язані із земним служінням Сина Божого. Повернувшись у Лікію, вступив у Сіонську обитель, засновану його дядьком-єпископом. Він думав залишитися тут на все життя. Але, підкоряючись Господньому велінню, пішов з обителі й місцем проживання обрав не своє місто Пата-

ри, де всі його знали і шанували б, а велике місто Мири, де його ніхто не знав і де він міг швидше уникнути світської слави.

Але помер архієпископ усієї Лікійської країни Іоанн. Для обрання нового архієпископа зібралися всі місцеві архієреї, проте спільної згоди вони не дійшли. Тоді одному з єпископів явився у видінні чоловік, осяяний неземним світлом, і повелів у цю ніч стати в притворі храму і помітити, хто перший прийде на ранкове богослужіння: це і буде угодний Господу чоловік, якого єпископи повинні поставити своїм архієреєм; відкрите було і ім'я його – Миколай.

В архієрейському сані святий Миколай залишався тим же великим подвижником, являючи людям образ лагідності, доброти і любові.

Але Церква Христова зазнала гонінь. Святий Миколай підтримував у вірі свою паству, відкрито проповідуючи ім'я Боже, за що був кинутий до в'язниці разом з іншими християнами, де підтримував їх.

За часів імператора Костянтина Великого Миколай звільнили, і він повернувся до своєї пастви. Був присутнім на першому Вселенському Соборі, де ревно захищав православну віру.

Ще за життя здійснював багато чудес. Найбільшу славу святителю принесло позбавлення від смерті трьох неправедно засуджених чоловіків. Та кож за його молитвами

місто Мири було врятоване від голоду. Не раз рятував він потопаючих у морі, виводив з полону, звільняв ув'язнених.

До глибокої старості сподобив Господь дожити Свого великого угодника. Після нетривалої хвороби 6 грудня 345 року мирно відійшов до Господа. Тіло його було поховане в соборному храмі міста Мири.

Наразі святі мощі Миколая спочивають в італійському місті Барі, де вже протягом багатьох століть виточують цілюще миро, від якого й сьогодні багато людей отримують зцілення.

День Святого Миколая в Україні є особливо багатим дитячим святом. За традицією у ніч із 5 на 6 грудня Миколай приносить дітям подарунки і кладе їх під подушку.

У м. Мира (сьогодні – Демере) на подвір'ї церкви, де Святий Миколай колись служив, встановлено пам'ятник, де він зображений обступленим дітьми.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

ПОВІДОМЛЕННЯ

16 грудня 2025 року будуть проводитися річні збори уповноважених членів КСП “Промінь” за адресою: село Рогізна Білоцерківського району Київської області, **о 10 год. 00 хв.**, біля приміщення Укрпошти.

Уповноваженим членам КСП мати при собі трудову книжку та паспорт громадянина України.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗБОРІВ:

- ◆ доповідь голови КСП про діяльність підприємства;
- ◆ розгляд заяв про виключення членів КСП.

Прошу свідоцтво про право власності на житло: на квартиру № 74 в будинку 24 по вул. Леваневського, видане на **Бондаря Андрія Андрійовича** та членів його родини **Бондар Тетяну Іванівну** й **Бондаря Дмитра Андрійовича** згідно з наказом відкритого акціонерного товариства «Росава» № 511 від 5 жовтня 1999 року, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене посвідчення члена сім'ї загиблого захисника чи захисниці України, серія А, № 023073, видане 27.04.2023 року управлінням соціального захисту населення Білоцерківської міської ради на ім'я **Узориної Поліни Русланівни**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене посвідчення члена сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України, видане на ім'я **Мірошніченко Ганни Анатоліївни**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачений диплом про здобуття кваліфікації маляра лицювальника плиточника, виданий СПТУ-13 1995 року на ім'я **Ляшенко Віталій Вікторович**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Загублений Код 95, виданий ДП «Державтотранспроєкт» на ім'я **Кохановського Віктора Валерійовича**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене свідоцтво про здобуття базової середньої освіти, серія КХ, № 52409652, видане 18.06.2021 року Білоцерківською загальноосвітньою школою I-III ступенів № 3 ім. Т.Г. Шевченка Білоцерківської міської ради Київської області на ім'я **Костюка Даниїла Петровича**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене свідоцтво про право власності на квартиру за адресою: м. Біла Церква, вул. Вокзальна, буд. 22, кв. 123, видане на ім'я **Корнєєвої Валентини Миколаївни**, **Корнєєва Дмитра Павловича**, **Корнєєва Павла Васильовича**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

КУПУЄМО ЗЕМЛЮ (ПАЇ).
ДОРОГО. НАДІЙНО. ШВИДКО.
ТЕЛЕФОН: 068-399-78-72.

ШУКАЄМО КУХАРЯ ТА БАРИСТУ
ДО НАШОЇ КОМАНДИ БІСТРО «АН-2»

- ◆ Гнучкий графік.
 - ◆ Стабільна оплата.
 - ◆ Приємна атмосфера в команді.
 - ◆ Досвід бажаний, але не обов'язковий – навчимо!
- ТЕЛЕФОНУЙ 097-642-15-32.**

Сайт
Shorptik
ua

П'ятниця, 5.12
ніч +3
день +7

Субота, 6.12
ніч 0
день +3

Неділя, 7.12
ніч -1
день +1

Понеділок, 8.12
ніч -2
день 0

Вівторок, 9.12
ніч -1
день 0

Середа, 10.12
ніч 0
день +2

Четвер, 11.12
ніч 0
день +2

Справжнє кохання починається там, де нічого не чекають взамін. (Антуан де Сент-Екзюпері)

Засновник:
ПП “Редакція газети
“Громадська думка”
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ “Білоцерківдрук”.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.